

Plantaktuellt

Skogforsk NR. 2 2012

Fröet till den nya lövskogen – läs tipsen från Claes

Plantor med beläggningsskydd - en allt vanligare syn. Foto: Erik Normark

Rapport från snytbaggefronten

På god väg mot giftfria plantor

Plantering utan insekticider är inte längre en utopi. Mekaniska skydd som vaxer och Conniflex lämnar nu utvecklingsbåset och skalas upp till praktisk produktion. Bättre kvalitet på markberedningen och större plantor är andra vapen i kriget mot snytbaggen. Det visar en rundringning som PLANTaktuelltts Kristina Wallertz gjort.

Marie Larsson-Stern: Målet för Sveaskog är att det 2015 inte ska sättas några kemiskt behandlade plantor. Foto: Mats Hannerz

Kemikalieinspektionens förteckning över tillåtna preparat har tidigare varit vägledande för vilka insekticider som kan användas mot snytbagge i skogsförnyringar. Numera styr FSC:s regler i hög grad. För FSC-certifierade företag är det i princip stopp för insekticider sedan 2011, men dispens kan beviljas för Merit Forest WG. Tillstånd beviljas dock bara för ett år i taget och endast till bolag/markägare som kan påvisa en godkänd strategi för minskning av insekticiderna.

Företag som inte är FSC-certifierade kan använda tre preparat: Förutom Merit Forest WG (verksam substans *imidaklopid*) är det Hylobi Forest (*lambda*cyhalotrin) och Forester (*cypermetrin*).

Merit Forest får användas till och med utgången av 2014, de två andra är godkända till och med sista december 2015.

Några huvudspår

För att få en bild av vad som händer ute i skogsbruket, har PLANTaktuellt ringt till några av de stora aktörerna. Svaren visar att det finns ett antal huvudspår som skogsbruket satsar på för att slippa använda insekticider.

Skydd. Ett antal företag behandlar plantor i egna anläggningar med redan kända skydd. Det är framför allt Conniflex och vax som används. I mindre skala testas MultiPro och Södras nya, egenutvecklade skydd. Det finns en strävan att öka andelen alternativbehandlade plantor men få konkreta svar på hur mycket det kommer att öka de närmaste åren.

Markberedning. Bättre markberedning är viktigt. Det arbetas med teknikutveckling, men företagen satsar också på utbildning av entreprenörer och tjänstemän. Ökad andel markberedd areal och förbättrad uppföljning är andra spår.

Stora plantor. Det sker en satsning på mekaniska skydd för barrot, PlugPlusEtt och TePlus i södra Sverige. Man funderar också på att gå över till större täckrotsplantor.

Fältsådd. Många företag ökar andelen sådd på lämpliga marker. Det minskar behovet av snytbaggebekämpning.

Kompetens. Företagen satsar på utbildning och kompetenshöjning.

Läget företag för företag

Södra har som mål att under 2013 leverera ca sex miljoner plantor med mekaniska skydd. För barrotsplantor och PlugPlusEtt har man tillsammans med Ramlösa Plantskola och Sundins skogsplantor rullat igång en anläggning för applicing av ett vaxskydd. Dessutom kommer det att finnas täckrotsplantor som behandlats med antingen Södras egenutvecklade vaxskydd eller Conniflex.

Om planerna för 2013 faller väl ut kan vi öka behandlingskapaciteten ytterligare under 2014, men i utvecklingsarbete finns det inga garantier för hur fort man kan gå fram. Vårt mål är dock att alla medlemmar på sikt ska få tillgång till plantor med mekaniska plantskydd, säger skogsskötsel- och teknikchef Magnus Petersson.

Södra lyfter också fram sina nya markberedningsstandard och förbättrade uppföljning av förnyringarna. På tekniksidan jobbar man med markberedaren Karl-Oskar och en planteringsmaskin som ska ge bra markberedning. Man arbetar också med att få fram täckrotsplantor med grövre rothalsdiameter.

Sundins Skogsplantor har enligt vd Ove Dahl som mål att vaxa en tredjedel av plantorna till våren 2013. Därefter får kunderna bestämma volymen. Bolaget är berett att vaxa 100 procent av plantorna om det finns efterfrågan. Det kommer att finnas vaxade plantor av alla planttyper, såväl täckrot som barrot och PluggPlusEtt.

Holmen Skog satsar framför allt på vaxbehandling av plantor i den nya produktionshallen i Friggessunds plantskola. Vaxet är den vidareutvecklade versionen av Bugstop (se faktaruta till höger).

– Det kommer att säljas vaxbehandlade plantor redan nästa år, men omfattningen är inte klar. Ambitionen är att använda vax på alla plantor som behandlas, så att insekticiderna på sikt kan tas bort helt och hållet, säger Erik Normark som är forsknings- och utvecklingschef på Holmen.

I Holmens strategi för minskad insekticidanvändning ingår även en satsning på större täckrotsplantor och fältsädd av tall och contortatall. Holmen framhåller också vikten av bra markberedning.

Sveaskog har genom Svenska Skogsplantor under flera år satsat på att ersätta insekticider med ett mekaniskt skydd. Huvudspåret är Conniflex för täckrotsplantor, i mindre skala satsar man också på MultiPro för barrot och TePlus.

Under 2009 behandlade Sveaskog 90 procent av plantorna i Götaland och Svealand med någon insekticid. År 2012 hade andelen sjunkit till 55 procent.

– Målet är att det 2015 inte ska sättas ut några plantor som behandlats med kemiska preparat mot snytbagge, säger Marie Larsson-Stern, skogsvårdschef på Sveaskog.

För sina barrotsplantor har Sveaskog idag inget färdigutvecklat skydd. Det pågår tester med och utveckling av MultiPro, men Sveaskog ser också på möjligheten att successivt helt gå över till täckrot.

Sveaskog uppdaterar årligen sina instruktioner för

plantering och markberedning. Där lyfter man särskilt fram vikten av att plantera plantorna i mineraljord för att minska skadorna av snytbagge.

Sveaskog satsar även på fältsädd. I dag sås ca 25 procent av förnygringsarealen.

Bergvik AB har sedan länge satsat på behandling av plantor med vax på plantskolan i Sjögränd. Man använder där Bugstop C. I Nässja finns sedan något år tillbaka en anläggning för behandling av plantor med Conniflex och på dessa två anläggningar tillsammans behandlades ca 10 miljoner plantor under 2012.

SCA Skog har som mål för 2016 att 90 procent av förnygringsarealen ska ha bättre resultat än idag. Det innebär bättre initial tillväxt och/eller högre överlevnad. Verktygen är bättre markberedning, bättre val av planteringspunkt samt en viss ökning av säddarealen.

– Vi ska klara målet utan insekticider och utan markant ökade kostnader, säger Pelle Gemmel, skogsvårdschef på SCA. Men det kräver en utveckling av markberedningstekniken, utbildning och uppföljning, säger han.

SCA skog är bland annat engagerat i utvecklingen av invertermarkberedare för att få bra planteringsställen utan att påverka marken mer än nödvändigt.

Sydvad och **Vida** har båda som mål att mer än var tredje planta ska ha någon form av mekaniskt skydd 2013, vilket är en ökning från 2012. Inget av bolagen utvecklar något eget skydd utan kommer att använda sig av Conniflex eller vaxbehandlade plantor.

Växjö Stifts egendomsförvaltning beslutade 2010 att från och med 2011 gå över till ett giftfritt plantskydd, och ingick då ett avtal med Svenska Skogsplantor AB. Under 2012 var mindre än 10 procent av plantorna behandlade med något kemiskt preparat. Stiftet har också testat att plantera mindre partier med vaxade barrotsplantor.

– Nästa år kommer vi sannolikt att minska andelen kemiskt behandlade plantor ytterligare, men hur mycket vet jag inte idag, säger Mattias Magnusson på Växjö Stift.

Korsnäs AB samarbetar med Bergvik och hoppas att tillgången på alternativbehandlade plantor på så sätt är tryggad i framtiden. Idag är det relativt få plantor som har en icke-kemisk behandling.

– Fokus har den senaste tiden legat på att få till en bra markberedning, säger skogsdirektör Uno Brinnen. En större andel av hyggerna kommer att markberedas med grävmaskin 2012, 37 procent av arealen jämfört med 24 procent 2010.

Skogssällskapet har ökat sin andel alternativbehandlade plantor. För barrot och PluggPlusEtt har vaxade plantor testats i mindre omfattning. När det är lämpligt använder Skogssällskapet också de skötselmetoder som minskar snytbaggens skadorna, som skärmar, fröträd, markberedning och stora plantor.

– Eftersom Skogssällskapet inte har någon egen plantskoleverksamhet är vi hänvisade till de skydd som finns på marknaden. I dagsläget är Conniflex det dominerande alternativet, säger skogsskötselchef Lotta Möller. /Kristina Wallertz

Läs mer om de olika skydden på Snytbaggeprogrammets hemsida www.snytbagge.se

Om skydden

Vax. Det som i texten går under benämningen "vax" marknadsförs av Norsk Wax (tidigare Hydro Wax) under namnet KVAEE. Ibland används även namnet Bugstop typ C. Det är ett resultat från den utveckling av Bugstop som pågått sedan mitten av 1990-talet och är ett beläggningsskydd där det skyddande lagret består av paraffinvax som i flytande form sprutas på den nedre delen av plantan.

Conniflex är ett beläggningsskydd där plantans nedre del skyddas av sandpartiklar. Skyddet utgörs av en tunn och mycket töjbar beläggning som är täckt av fin sand. Appliceringen på plantans stam sker maskinellt i plantskolan. Appliceringslinjen för Conniflex är utvecklad av BCC AB, som är Svenska Skogsplantors samarbetspartner för försäljning och tillverkning av Conniflex-system.

MultiPro har utvecklats av företaget ProForestry. Skyddet består av en papphylsa som appliceras manuellt på plantan. Produkten är ännu inte färdig för försäljning utan kräver ytterligare utveckling. Det sker nu i Sveaskogs dotterbolag Svenska Skogsplantor AB.

Södras vaxskydd är ett beläggningsskydd för täckrotsplantor. Det är vitt och har en hög töjbarhet som gör att plantan ska skyddas i upp till två säsonger. Exakt vilka ingredienser som ingår är ännu så länge hemligt, men skyddet uppges vara giftfritt och ej märkningspliktigt.

Claes Olsson – en samlare av lövfrö

Foto: Mats Hannerz

Hösten är bråda tider för lövfrösamlare. Björken är tidigast ute och kan skördas redan i augusti, sedan fortsätter det ända fram till jul. Claes Olsson i Kalleberga är en av dem i Sverige som har bäst koll. Här delar han med sig av sina erfarenheter till PLANT-aktuelltts läsare.

Claes Olsson, Kalleberga Skogstjänst: Frötäktens bestånden med löv måste skötas mycket bättre.
Foto: Mats Hannerz

Kalleberga Skogstjänst HB står det på tjänstebaren utanför Kalleberga plantskola. Där huserar Claes Olsson sedan 1994, då han lämnade sin tjänst som chef på Svenska Skogsplantors anläggning ett stenkast från det nuvarande kontoret. Sedan dess driver han egen verksamhet med plantor, fröplantager och frö som huvudspår. Uppdragsgivare är framför allt plantskolor.

PLANTaktuellt hälsar på en septemberdag för att lära sig mer om den viktiga, men volymmässigt marginella, lövfröhanteringen – av de över 380 miljoner plantor som producerades i Sverige förra året stod löv för mindre än 3 miljoner.

Claes Olsson har samlat erfarenheter under mer än tre decennier, och han delar gärna med sig av sina tips.

Svårbedömd frötillgång

Insamlingen startar med björk i augusti, berättar han. I år samlade han frö efter en lyckad blomning i Asarumsplantagen i Blekinge.

– Vi fick ihop 24 kilo. Varje kilo innehåller sex miljoner björkfrö så har vi ett rejält lager som räcker länge.

Frötillgången varierar stort mellan år, och även mellan platser. I år gapade björkfröplantagerna tomma på Öland, där han annars brukar samla frö.

Bok är ett annat exempel där träden saknar frö i år,

medan 2011 var ett mycket bra ollonår.

– Det är svårt att göra bra fröprognoser för många lövträd. Det är så mycket som påverkar, som insekter och froster under blomningen, säger Claes.

Även under samma säsong kan det vara svårt att planera insamlingen. Om det blir mycket eller lite ekollon syns först i början av augusti. För boken är det lite lättare, därför att kapslarna syns tidigt på säsongen.

När björken samlats in står eken i tur. I år började han samla in ekollon i september i ett frötäktens bestånd vid Herrevadskloster.

Bok och ask är också färdiga för insamling från september, medan arter som lind och alar kan skördas ända fram till jul.

Frötäkterna sköts dåligt

En stor del av det frö som används i svenska lövplant-skolor kommer från utlandet. En titt i prislistan för Ramlösa plantskola avslöjar att lind hämtas från Nordtyskland, glasbjörk, fågelbär och ask från Danmark medan ek är en mix av proveniensier från Polen och Visingsö.

Bok, värtbjörk, klibbal och lönn hämtas dock från svenska frökällor. Det är där som bland annat Claes Olsson kommer in. Insamlingarna sker ofta i frötäktens bestånd eller anlagda plantager. Claes har en del

synpunkter på deras skötsel. Under 1990-talet inventerade han frötäktens bestånden av ek, ask och lind i Sverige. Han noterade bland annat att två tredjedelar var mindre än fem hektar.

– De små frötäktens bestånden sköts ofta dåligt, många finns inte ens kvar trots att de står med i Skogsstyrelsens förteckning. Det svenska materialet skulle kunna användas mycket bättre om bestånden skötes med röjningar, gallringar och t.ex. gräsklippning under fröträden, säger han bekymrat.

För att plantor ska få säljas måste de följas av ett stambrev som berättar varifrån förmaterialen kommer. Tidigare var insamlingen begränsad till registrerade frötäktens bestånd. Idag är insamlingen mera fri, men det krävs att frökällans geografiska plats kan beskrivas så exakt som möjligt.

Lövträds-skötsel kräver kunskap

Claes Olsson ser ett ökat intresse för lövträdsodling i Sverige – åtminstone från politiskt håll. Men det har inte lossnat i praktiken. En förklaring menar Claes är att lövskötseln kräver mycket mer kunskap och arbete.

– Det är nästan tomt på engagerade, självverksamma skogsägare i södra Sverige idag. Det gör det svårare för lövet, säger han.
/Mats Hannerz

Claes tips till lövfrösamlare – trädslag för trädslag

Ek

Ekollonen bör inte lagras utan ska helst säs direkt på hösten. De kan sparas över vintern i torv eller sand, men det är risk för att grobarheten sjunker. Fukthalten får inte understiga 40–42 % i ollonen.

Ollonen samlas från september till slutet av oktober direkt på marken. Det är bra om marken är förberedd, t.ex. att gräset är klippt, innan ollonen faller. Skörda snabbt efter ollonfallet, så att de inte förstörs av djur och fåglar.

Ekollonen är känsliga för slag och stötar och de får inte förvaras i täta material, eftersom de andas.

Bok

Boken har tydliga fröar och däremellan kan det vara magert med bokollon. Ett bra ollonår kan ge tre ton ollon per hektar.

Insamling görs i september–oktober. Lägg ut nät under de fröbärande träden. Vittja näten ofta, så att inte gnagarna hinner först. Det är också risk för svampinfektioner. Bokollonen är svårare att plocka än ekollon.

Bokens frö kan lagras en vinter i torv eller sand. Vid längre förvaring ska det torkas till 8–9 % fukthalt och lagras i minusgrader.

Björk

Skörda björkens hängen när de skiftar från grönt till gult, vilket sker från slutet av juli till slutet av augusti. Hängena plockas från fällda träd eller toppar, eller direkt på stående träd. En bra metod är att samla in grenar som får torka inomhus innan fröet sorteras fram.

Lind

Lindens frön kan samlas från marken när de har blåst ner, eller plockas direkt på träden.

Fröna kan samlas sent, fram till december. Gröna frön kan samlas redan i augusti–september för direktsädd.

Ask

Asken har på senare år drabbats av askskottsjukan, varför efterfrågan på askplantor är minimal idag. Om frön samlas på friska askar finns det dock chans att de bär med sig motståndskraft mot sjukdomen.

Samla in fröna när de är gulbruna, det börjar de bli från slutet av september. De kan ofta plockas direkt från träden.

Lönn

Fröna samlas in i september–oktober när de blir gula-brunaktiga. De går utmärkt att plocka på träden.

Klibb- och gråal

Kottar kan samlas från september–november innan de har öppnat sig, vilket sker vid första starka frost. En tips är att lägga ut fibernät under fröbärande alar. Annars kan kottar samlas på fällda toppar och träd.

Avenbok

Fröna skördas i augusti–september om de ska säs samma höst, annars kan de samlas ända fram till november. De kan plockas för hand från marken eller skakas ned på nät.

Fågelbär

Bären skakas ner på utlagda presenningar. Förvara dem gärna i friskt vatten för att förhindra att de börjar jäsa. Skilj kärnorna från fruktköttet manuellt eller i en stor degblandare./MH

... och fler tips

Insamlingstidpunkten

Fröet ska samlas in när de nått full mognad, då har de som bäst kvalitet. Väntar man för länge sjunker kvaliteten, men också de först insamlade kan ha sämre grobarhet.

Utnyttja goda fröår. Förutom en stor skörd är frökvaliteten ofta bättre då.

Lagring av lövträdsfrö

Man skiljer på ortodoxa frön, som tål en nedtorkning till under 10 %, och recalcitranta, som inte klarar nedtorkning under 40 %. Av de svenska trädslagen är ek och sykomor-lönn recalcitranta. Deras frön kan alltså inte långtidslagras utan måste säs relativt omgående.

Frön som är ortodoxa kan efter torkning till högst 8 till 10 % fukthalt lagras från några veckor till månader i rumstemperatur, och upp till flera år i frys (5–10 minusgrader). Fröna ska i så fall lagras i lufttäta behållare eller i rum med kontrollerad luftfuktighet.

Frövila

De flesta svenska lövträd har frön i äkta vila, som måste brytas för att fröet ska gro. Stratifiering innebär vilbrytning med hjälp av låg temperatur, +3–5 grader. Tid och temperatur varierar mellan arter.

Många arter kan säs på hösten för att gro nästa vår, eller i vissa fall först efter ytterligare ett år. Då har vilan brutits naturligt. En del arter har en frövila som kräver värme för att brytas i ett första steg. Ett exempel är ask.

Läs mer

■ Hantering av lövträdsfrö – från skörd till sädd.Handledning från Skogforsk, 1998 (Ann Lindberg och Martin Werner). Kan beställas från Skogforsk.

■ Något om insamling av lövträdsfrö. Sammanställning av Claes Olsson. Den kan beställas direkt från honom via collskog@punkt.se.

REBECKA MC CARTHY är jägmästare och har tidigare arbetat som forskningsassistent på SLU i Alnarp. Sedan våren 2012 är hon anställd på ett fyraårigt doktorandprojekt med placering på Skogforsk och en del verksamhet på SLU. Tjänsten finansieras huvudsakligen av Nordisk Energiforskning genom det nystartade nordiska energiprojektet **ENERWOODS**.

Foto: Mats Hannerz

Doktoranden Rebecka Mc Carthy ska ta fram recept för etablering av poppel och hybridasp

Hybridasp och poppel ska hjälpa till att lösa energikrisen – och samtidigt ge en hygglig peng till markägarna. Ja, det är tanken bakom en ny forsknings-satsning vid Skogforsk. Arbetet finansieras av Nordisk Energiforskning, Skogssällskapet och Energi-myndigheten.

Rebecka Mc Carthy har anställts som doktorand vid Skogforsk och hon ska studera etablering av poppel och hybridasp. Tillsammans med Lars Rytter på Skogforsk har hon redan lagt ut fältförsök med poppel på tre åkermarker i södra Sverige. Syftet är att hitta metoder för billigare förnygring, därför är försöken inte hägnade. I försöken jämförs olika sticklingstyper, markbehandlingar och kloner.

Pionjärforskning

- De här studierna är faktiskt en pionjärgärning, säger Rebecka Mc Carthy. Såvitt jag vet har inget kontrollerat försök tidigare gjorts med ny-

etablering av poppelsticklingar i Sverige.

Rebecka ska också studera poppel i andra generationen. Ett gammalt bestånd i Skåne har avverkats. Nu ska man se vilka kloner som får överlevande stubbskott, hur många det blir, hur snabbt de växer och om de blir raka eller krokiga.

Röja eller inte röja?

Det har också anlagts flera försök med hybridasp. Här är den andra generationen extra intressant, eftersom allt fler bestånd börjar närma sig avveckling. Erfarenhetsmässigt kan det skjuta upp 100 000 rotskott per hektar. I tre försök undersöks mängden rotskott och hur de ska skötas. Stråkröjning, korsröjning och ingen röjning alls är alternativen i försöksplanen. Dessutom ska man studera effekterna

Växer det bambu i Skåne? Nej, det här är rotskott av hybridasp som skjuter upp som spjut ur myllan i Snogeholm. Hybridasp är kanske Sveriges mest lättförnygrade trädslag – i alla fall om man tittar på andra generationen.

Foto: Rebecka Mc Carthy

av olika tidsspänn mellan röjningarna.

Många odlingar med hybridasp och poppel görs på tidigare åkermark, men även skogsmark är intressant.

I en försöksserie som anläggs nästa år ska Rebecka Mc Carthy och Karin Johansson undersöka hur trädslagen går

att förnygra med olika typer av plantor och markberedningar. Liksom för gran och tall kan samspelet mellan markberedning och plantstorlek ha betydelse.

Om några år börjar svaren växa fram.

/Mats Hannerz

ELISABETH WALLIN har gått gymnasieläroprogrammet med inriktning mot matematik och naturvetenskap vid Högskolan Dalarna. Hon har tidigare arbetat som lärare. Hon har också tagit en naturvetenskaplig magisterexamen vid Uppsala Universitet med biologi som huvudområde. Våren 2012 antogs hon som doktorand vid SLU, Skogsmästarskolan. Anställningen delas f.n. mellan SLU och Högskolan Dalarna.

Foto: Anders Lindström

Doktoranden Elisabeth Wallin

ska vässa Vassbos forskning om miniplantor och plantvitalitet

Elisabeth Wallin ska som doktorand arbeta med miniplantor och plantvitalitet. Hon är inskriven vid Skogsmästarskolan, SLU, och placerad vid Skog- och Trägruppen vid Högskolan Dalarna.

Hur väcktes ditt intresse för plantor, Elisabeth?

– Jag började min lärarutbildning i Falun och har alltid haft ett intresse för naturvetenskap. Under lärarutbildningen fick jag möjlighet att göra min C-uppsats hos Anders Lindström och Eva Stättin, som då var placerade vid plantförsöksstationen i Garpenberg.

Då tänkte du alltså till på plantor?

– Ja, och de bidrog positivt till att jag kunde ta ut en lärarexamen vid Högskolan Dalarna och sedan en naturvetenskaplig magisterexamen vid Uppsala Universitet.

– Jag forskade på miniplantor, det var ju ett populärt tema för några år sedan och jag fokuserade på frågor som rör plantornas vattenförsörj-

ning och etablering i fält. Jag har också varit inne på epigenetisk härdning. Det var ett sätt att stimulera plantans inneboende försvar mot olika typer av stress, t ex torka.

Vad har du för planer nu?

– Jag ska fortsätta att forska på vattenstatus hos miniplantor, men också arbeta med metoder för att mäta plantvitalitet. Vassbogänget med Eva Stättin i spetsen har tillsammans med ett europeiskt forskarteam visat att det är möjligt att med gentester avgöra om en planta mår bra eller dåligt i ett plantlager.

Troligen är det också fullt möjligt att med hjälp av gentest avgöra när plantorna nått ett stadium då de avslutar sin tillväxt. Den informationen kan utnyttjas för att t ex ta beslut om när lågnattsbehandling kan avbrytas, utan att plantan startar om sin tillväxt.

Det finns mycket att vinna för plantskolorna om vi lyckas utveckla ett sådant test. Det gäller "bara" att hitta de gener som kodar för avslutning av tillväxt och uppbyggnad av härdighet. Det kan faktiskt

vara samma gener inblandade som används i det kommersiella gentest som finns för fastställande av lagringsbarhet och härdighet (ColdNsure-testet). Här finns alltså massor att göra!

Vad gör man som doktorand?

– I en doktorands uppgifter ingår inte bara forskning, jag har ägnat ganska mycket tid åt obligatoriska kurser och

ämneskurser. Nu under hösten väntar ett stort block statistik som nog kan bli intressant och användbart.

Jag har också mycket kontakt med lärargruppen vid Skogsmästarskolan och min handledargrupp där Anders är huvudhandledare. Under hösten kommer jag att delta i flera skogsexkursioner tillsammans med studenter vid SMS.
/Anders Lindström

Anders Lindström, handledare: Med Elisabeth Wallins forskning hoppas vi på bättre kunskap om miniplantan. Foto: Mats Hannerz

B

Utmana oss!

"Var inte rädd för att ställa de riktigt svåra frågorna. Vi förnygringsforskare vill bli utmanade. Då kan vi vässa vår forskning ännu mer."
Det säger Karin Johansson från Skogforsk i Ekebo.

Karin ansvarar för Plantdagarna 2012, som är plantbranschens bienna (vart annat år) mötesplats för forskare och praktiker. I år hålls mötet den 13–14 november i Skokloster, 6 mil nordväst om Stockholm.

"Föredrag av Sveriges senaste experter inom området plantodling" utlovas i inbjudan.

Karin Johansson, vad bjuder ni på för program den här gången?

"Vi börjar med ett pass om förädling och nya trädslag. Träd i tält och SweTree Technologies satsning på SE-plantor är spännande punkter. Dessutom får vi en dagsaktuell uppdatering om nya trädslag. Plantodlarna får sitt lystmäte med ett stort block om plantskoleteknik. Det handlar både om ljus, nya odlingskoncept, snytbagge och det senaste om sjukdomar på plantor. Första dagen avslutas med ett pass om plantans väg till plantering.

Det handlar om logistik och den digitala kedjan.

Den andra dagen börjar vi i fält. Hur ser dagens snytbaggescydd ut? Var ska plantan sitta? Hur många plantor och vad får de kosta? Det är frågor som diskuteras. Inomhus får vi sedan en demonstration och kanske övning av digitala hjälpmedel som kan användas av både plantbeställare och de som förnygrar. Kunskap Direkt och appar finns med. Dessutom blickar vi ut i världen. Traditionenligt avslutar vi med studiebesök på en plantskola. Den här gången är

Svenska Skogsplantors anläggning i Lugnet värd.

Det låter som ett välfyllt schema. Men man ska väl inte bara sitta på skolbänken?

"Absolut inte. Vi får mycket tid för diskussion och mingel, inte minst vid första dagens middag. Plantdagarna är ju en mötesplats – där ändrar vi oss inte.

Varmt välkomna till Plantdagarna 2012 i Skokloster.

Mer information och anmälan på www.skogforsk.se

/Mats Hannerz

Karin Johansson vill bli utmanad. Foto: Mats Hannerz

